

ραδοῦναι ἔνθεν τοίνυν ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς οὕτως, ἢν τὸ κοινὸν τοῦ βίου / ⁶ ἐπέλθῃ μοι τέλος. Καὶ πρῶτον ἀφήνω τοῖς πᾶσιν γχριστιανοῖς τὴν ὁφειλομένην συχώρησιν, ἢν δέομαι καὶ ἐγὼ παρ' αὐτοῖς λαβεῖν, ἔπειτα / ⁷ ἀφίω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας εἰς τὸν ναὸν ὅπερ μέλλω θαφῆ ἀμπέλι ὁρδίνια κ', ἥγουν εἴκοσι, δίστροφα, λεγάμενα / ⁸ εἰς τὰ Δέντρα κατὰ πλησίον ἀμπέλι τῶν Χειμαρράτων, ἀκομὴ βαρέλι ἔνα τὸ δόποιο εἶχεν τὸ ἀσπρούδι ἀφήνω τοῦ συμβίου μου / ⁹ τοῦ κὺρος Ἀντρέα διὰ ψυχικῆς ἡμου σωτηρίας^{II} καὶ διὰ καλὴν κυβέρνεια καὶ ἀνάπαυσιν, ὅπερ ἔλαβα ἀπ' αὐτὸν τὰ ἡμισά ἀπὸ τὰ παντοῖα / ¹⁰ μου, τόσον ἀπ' δσπίτια, ἐσώχωρα, χωράφια, ἐλές, κινητά, ἀκίνητα καὶ τὰ ἔξης καὶ τὰ ἔτερα ἡμισα νὰ μένωνται τῆς / ¹¹ θυγατρός μου τῆς κυρα-Μορφίας νὰ τὰ ἔχουν αὐτοὶ καὶ οἱ αὐτῶν κληρονόμοι καὶ διαδόχοι τους τοῦ ποιοῦν εἰς αὐτὰ ὡς βούλ(ον)ται / ¹² καὶ τὰ ἔξης σὺν τὰ μὲ τὸ τέλος τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Ἀκομὴ Ινὰ μηδὲν ἦθελεν τὰ γυρεύσει ἡ θυγατέρα μου διὰ τὴν ληψο-προικία δόποὺ / ¹³ τῆς ἦθελ(α) τὸν συβίο μου. Ἡ γὰρ παροῦσα μου ἐσχάτη διαθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον κατὰ πᾶν εἶδος διαθή / ¹⁴ κης καὶ τὰ ἔξης. Μάρτυρες εὐλαβεστάτου ἱερέως κύρος Ἰωάνν(ον) τοῦ Ρωμαίου καὶ πρωτόπατα κύρος Γεωργίου τοῦ Πασκάλη, κύρος Στελι / ¹⁵ ανοῦ, Κυρλᾶ. / ¹⁶ Ἀκομὴ καὶ τινα ξύλα, ὅπερ ἐδανείστημεν ἀπὸ τὴν κυρὰ Ρηγίνα, ἥγουν κόρδα μία μὲ τὰ ψαλίδια καὶ ἔνας καβαλλάρης καὶ / ¹⁷ ἔνας λόρος.

13

Συνυποσχετικό

14 Ιαν. 1542

φ. 3β *

† αφιμβ' ἡμέρα ιδ' τοῦ Ἰουναρίου μηνός. Κύρος Δημήτριος ὁ Μοναστηριώτης, κύρος Γεώργιος αὐταδέλφοι οἱ ἀπὸ χωρίου τοῦ Ἀγίου / ² Θεοδώρου διὰ μέρους αὐτῶν ἀπὸ ἑτέρου μέρους, κυρα-Ζαμπέτα Ἀρμενιάκαινα, κυρα-Μαρία αὐταδέλφες οἱ ἀπὸ χωρίου τοῦ / ³ Ἀγίου Ματθαίου διὰ μέρος αὐτῶν ἀπὸ ἑτέρου μέρους. Τὰ ρηθέντα μέρη παρὸν σωματικῶς ὡμολόγησαν καὶ εἶπαν / ⁴ δτι ἐσυμφώνησαν διὰ τὰς διαστάξεις καὶ διαφοράς, ἃς ἔχουν ἀναμεταξὺ αὐτῶν, καὶ βάνουν κριτὰς ἀλπίτρους, κε / ⁵ νοὺς διαγνώμονας τὸν εὐλαβέστατον ἱερέα κύρος Ἰωάνν(ην) τὸν Ρωμαῖο καὶ πρωτόπατα κύρος Δημήτριον τὸν Μακρυλέκα εἰς τὸ / ⁶ νὰ ἴδοῦν,

---

* Στο κάτω περιθώριο της σελίδας και στο κέντρο υπάρχει η εξής εγγραφή : " Πετρου Βαρανγά".

ήκούσουν τὰς εἰρημένας διαστάξεις καὶ διαφοράς αὐτῶν, κρίνουν καὶ ἀπόφασιν δώσουν πρὸς αὐτοὺς ἐκ λόγου /⁷ καὶ ἔργου ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἔως τὲς ε' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς καὶ ἀν οἱ ρηθέντες δύο κριταὶ οὐδὲν ἥ /⁸ θελαν διμοφωνήσει εἰς τὰς γνώμας αὐτῶν νὰ λαβαίνουν καὶ τρίτον ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καὶ εἴ τι κρίνουν καὶ ἀποφασίσουν, /⁹ τόσον ὅλοι ἔξ ἴσου ὅσον τὸ πλέον μέρος ἔξ αὐτῶν, ἥ παρὸν τὰ μέρη ἥ ἀπών, τὰ ρηθέντα μέρη ὑπόσχονται τοῦ /¹⁰ στέργουν καὶ δποιον μέρος ἥθελεν μετατρέπει ἀπὸ τὸ παρὸν κουμπρεμέσο νὰ πληρώνῃ εἰς τὸ νέο σπιτάλι ὑπέρπυρα ν' /¹¹ καὶ πάλι τὸ παρὸν κουμπρεμέσο μενέτω ἐν τῇ ίσχύΐ αὐτοῦ. Καὶ οὕτως ὑπόσχονται. Μάρτυρες κὺρος Ζαχαρία Δαντρέα, κὺρος /¹² Αντρέα Βαραγκᾶ.

14

Διαιτητική απόφαση

6 Φεβρ. 1542

II'Εβγ(ά)λ(θη)III

Ἡμεῖς Ἰωάννης ἰερεὺς ὁ Ρωμαῖος καὶ πρωτόπαπας ἀπὸ χωρίου τοῦ Ζυγονοῦ, κύρος Δημήτριος ὁ Μακρυλέκας ἀπὸ χωρίου τοῦ Ἀγίου Μα /² τθαίου, αἰρεταὶ κριταὶ θεμένοι, ἥξιωμένοι καὶ παρακληθέν παρὰ κύρος Δημητρ(ίου), κύρος Γεωργίου τοῦ Μονα /³ στηριώτου αὐταδέλφων οἱ ἀπὸ χωρίου τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου, κυρα-Ζαμπέτα Ἀρμενιάκαινα, κυρα-Μαρία αὐταδέλφες /⁴ οἱ ἀπὸ χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαίου, εἰς τὸ νὰ ἴδοῦμεν, ἥκούσωμεν τὰς διαφοράς καὶ διαστάξεις δις ἔχουν ἀναμεταξὺ αὐ /⁵ τῶν, ὡς καθὼς διαλαβάνει τὸ κουμπρεμέσο αὐτῶν γεγραμμένο παρὰ χειρὸς ἐμοῦ νοταρίου Πέτρου Βαραγκᾶ ἐν ἔτει /⁶ αφμβ' ἥμέρα ιδ' τῷ Ἰουναρίῳ μηνός. Ἡμεῖς γοῦν ἔχοντας τελείαν ἔξουσίαν εἰς τὸ νὰ ἴδοῦμεν, κρίνωμεν /⁷ καὶ ἀπόφασιν δώσωμεν πρὸς αὐτούς, ἐπαραστήσαμεν τὰ μέρη ἐνώπιον ἡμῶν, ἥκούσωμεν τὰς ἀναγυρεύσεις τοῦ /⁸ ἐνὸς μέρους καὶ ἀποκρίσει<ζ> τῶν ἑτέρων, ἐκαταλάβαμεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν εἰς δοσον μᾶς ἐφάνη δίκαιον, ἔσοντας /⁹ γοῦν ἥμεῖς οἱ προδηλωθέντες κριταὶ ἀπὸ μίαν γνώμην, θέλοντας βάλει τέλος τῆς ρηθείσης ὑποθέσεως καὶ δοῦ /¹⁰ ναι ἐνὶ ἕκαστῳ μέρος τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ καὶ δ τοῦ δικαίου λόγος, ἐκαθήσαμεν ἐν ἴδιῳ καὶ ἐπισήμῳ τόπῳ IIὲν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου ἈθανασίουII, Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐ /¹¹ πικαλούμεθα τὴν πηγήν τῆς δικαιοσύνης, ἔτι δὲ καὶ δυνάμεως τοῦ ἀναγεγραμμένου κουμπρεμέσου, διορίζομεν καὶ ἀ /¹² ποφασίζομεν οὕτως: "Οτι νὰ λάβουν οἱ ἀνωθεν αὐταδέλφες κυρα-Ζαμπέτα, κυρα-Μαρία ὅλα τὰ παντοῖα τῶν ποτὲ αὐτα /¹³ δέλφων κύρος Γεωργίου, κύρος Ἀθανασίου, ἥγουν δοσί<τι>α, ἐσώχωρα, χωράφια, ἐλές, κινητά, ἀκίνητα καὶ αὐθο /¹⁴ κίνητα καὶ τὰ ἔξης νὰ οἰκονομοῦν αὐτὰ καὶ ζωτροφοῦνται ἔως τέλους ζωῆς {σ}τους καὶ ἀποτύχοντας τῆς παρού /¹⁵ σης ζωῆς αὐτῶν νὰ μένωνται εἰς τὴν κλερονομία τῶν ποτέ IIανταδέλφωνII